

“A l'Ebre hem de ser capaços d'atraure talent i evitar convertir-nos en una societat funcional”

MANEL BESTRATÉN BELLOVÍ (TORTOSA, 1949)

Arquitecte i enginyer industrial. Especialista en salut laboral i excel·lència empresarial

Els sindicats alerten que continuen havent-hi massa accidents laborals.

És la crua realitat. Les condicions laborals han empitjorat i la precarietat és el principal factor de risc.

Hem avançat, però la salut laboral se'ns resisteix.

L'actual model de desenvolupament econòmic i social és insostenible i no dignifica el treball. El 1995, la nova Llei de prevenció de riscos laborals va marcar un punt d'inflexió i es va trencar la tendència alcista dels accidents laborals. Van anar disminuint fins fa set anys, quan va tornar a repuntar, i fins avui.

Els accidents són evitables, i els greus demostren una absoluta ineficiència empresarial.

Semblaria una raó de pes per a aquells que reclamen apostar pel decreixement econòmic.

El creixement econòmic ha de ser inclúsiu i fer-se en el marc dels Objectius de Desenvolupament Sostenible que marca Nations Unides.

Les nostres empreses tenen prou cultura preventiva?

Poca. La càrrega reglamentària associada als temes de salut laboral és vista com una imposició. Cal demostrar a l'empresari que un treballador motivat és clau per al creixement empresarial. Molts ja en són conscients. En un sistema participatiu, els comandaments autoritaris marxen i l'empresa se saneja.

Que això passe amb empresaris de la vella escola, però amb les noves fornades...

Les escoles de negocis dediquen encara poca atenció a l'ètica i a la responsabilitat social empresarial.

Continuem sent un dels països més absentistes.

L'absentisme laboral a Espanya supera el 6%. És alt i no hi ha comparatives fiables. A les empreses excel·lents no supera l'1,5%.

Què és una empresa excel·lent?

És responsable, atén bé els clients, vetlla per la qualitat,

“Els sèniors tenim una visió integral i empatia imbatibles. Encara podem aportar moltíssim. Però en este país estem desatesos”

“Quan introdueixes un sistema participatiu en una organització, els comandaments autoritaris acaben marxant i permeten sanejar l'empresa”

“Quan analitzo una empresa, només de veure com somriu el personal, ja tinc un primer indicador de salut laboral”

tat, no especula, crea riquesa i llocs de treball dignes, innova i aporta valor a la societat.

Ha dedicat la seua vida a la seguretat al treball.

No vaig voler continuar a l'empresa familiar. Després de treballar en el sector químic, vaig acabar en el món de la salut laboral, intentant millorar les condicions de treball de la gent. Vaig ser un dels fundadors de l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball (INSST) del Govern espanyol, referent del país en la matèria. També en vaig ser conseller.

Malgrat els elevats nivells de sinistralitat, diu que hem millorat en prevenció.

Hem ditat d'estar al vagó de coa. Jo no parlo tant de prevenció com d'excel·lència. Quan analitzo una empresa, només veient si la gent somriu i com es mou pels passadissos, ja en tinc un primer indicador.

Som llatins, a les verdes i a les madures...

Sovint pensem que en altres cultures, més rígides, les empreses són més productives. Però, no. La Nissan tenia més productivitat a Catalunya que al Japó. La creativitat i dinamisme dels llatins, en un entorn laboral saludable, implica més eficiència.

La salut laboral és vista encara com un cost.

És un problema cultural. Quan preguntes a l'empresari pel seu valor estratègic, et diu: productivitat, qualitat i reducció de costos. Només un 5 % entén que la salut laboral determina els altres tres.

Ha dedicat una part important de la seua vida a assessorar empreses i governs arreu del món.

He tingut l'oportunitat de participar en projectes interessants, especialment a l'Amèrica Llatina, com a representant del Govern espanyol i d'organismes internacionals com l'Organització Internacional del Treball i el Banc Interamericà de Desenvolupament.

Una vegada jubilat, munta l'ONG Mieses Global.

És que em sento amb plenes capacitats i en deute

amb la societat. Els sèniors tenim una visió integral i empàtica imbatibles, però aquí estem desatesos.

Si el sent el ministre Escrivá es carregarà de raons per a endarrerir l'edat de jubilació.

No és l'alternativa per a salvar les pensions.

Cal reorganitzar el mercat laboral: treballar menys i fer valer més la feina, repartint-la millor.

Què fa amb Mieses Global?

Ens vam reunir un centenar de col·legues, de diferents disciplines, amb l'únic objectiu d'ajudar les petites i mitjanes empreses. Com? Treballant amb un model de diagnòstic 4P, que ens ajuda a créixer professionalment, amb guies per a superar les debilitats. Posar la Persona al cor de l'empresa, Prevenció de tot tipus de dany, pensar en el Planeta i buscar la Prosperitat per a tothom.

Fa més de 30 anys va fundar Amics de l'Ebre.

Amb una bona colla d'amics de les Terres de l'Ebre i amb Salvador Tarragó de president, vam treballar per la identitat cultural del territori, buscant-hi l'excel·lència empresarial, i creant el distintiu Qualitat Ebreña, que segueix viu. Em sap greu, avui, que tantes empreses arrelades a les nostres terres hagen tancat o caigut en mans estrangeres.

Com veu el moment econòmic a l'Ebre?

Em preocupa que ens convertim en una societat funcional. Cal invertir i valorar la creativitat. Hem de creure en nos mateixos i convèncer empreses foranes perquè s'installe a l'Ebre. Cal crear un clima que retenga i atraga talent.

Dilluns, 13 de desembre, presenta a Tortosa l'últim llibre de Federico Mayor Zaragoza.

Inventar el futur, l'experiència i vivències d'una de les persones més influents en molts anys. Hi ha pocs personatges de la seua rellevància. He tingut el goig de fer-ne l'epíleg.